

Posl. br. K. 114/09

U IME NARODA

Osnovni sud u Kotoru kao nadležni prvostepeni krivični sud, u vijeću sastavljenom od Predsjednika vijeća-sudije Prof. dr Vesne Vučković i članova vijeća-sudija porotnika Petra Mršulje i Jova Raškovića, uz učešće zapisničara Matijević Slavice, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog **B. P.**, zbog krivičnog djela davanja mita u pokušaju iz čl. 424. st.1. Krivičnog zakonika u vezi sa čl. 20. Krivičnog zakonika, koji se vodi po optužnici ODT Kotor Kt.br. 298/06 od 05.05.2007.g., nakon održanog glavnog i javnog pretresa dana 23. 06. 2009.g., u prisustvu okrivljenog i zamjenika ODT Kotor D. Ž., donio je i javno objavio istog dana sledeću

P R E S U D U

Okrivljeni **B. P.** JMBG 2111955710332 od oca R. i majke D., rođene R., rođen u P., stano nastanjen u B., O V, C 1 G, državljanin R S, diplomirani pravnik, oženjen, bez djece, vojni rok služio 1982 godine u S Pi, dobrog imovnog stanja, navodno osuđivanog, protiv kojeg se ne vodi postupak za drugo krivično djelo,

K r i v j e

Što je dana 20.06.2006 godine oko 19,00 časova u B., u blizini picerije "N" pokušao da ovlašćenom službenom licu Odjeljenja bezbjednosti B. T. M. učini korist na način što je istom na instrumental tablu službenog vozila stavio novčanicu u apoenu od 20 eura ser. br. Z41011797834 a kako isti u okviru svog ovlašćenja ne bi izvršio službenu radnju-podnošenje prekršajne prijave za prekršaj koji je okrivljeni prethodno učinio a koju službenu radnju je T. kao službeno lice morao izvršiti

- čime je učinio krivično djelo davanje mita u pokušaju iz čl. 424 st.1. Krivičnog Zakonika u vezi sa čl. 20. KZ.

Pa mu sud na osnovu naprijed navedene krivičnopravne odredbe i čl. 3, 5, 8, 13, 15, 36, 42, 52, 53, 54. Krivičnog Zakonika i čl. 358 i 364. ZKP-a i z r i č e

USLOVNU OSUDU

Kojom utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci i istovremeno određuje da se kazna neće izvršiti ukoliko okrivljeni za vrijeme od jedne godine od dana pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo.

Dužan je okrivljeni na ime sudskog paušala uplatiti iznos od 50,00 eura na žiro račun Osnovnog suda Kotor br. 832-16-52 u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude i dokaz o uplati dostaviti ovom sudu s pozivom na br. K. 114/09.

O b r a z l o ž e n j e

ODT iz Kotora podnio je ovom sudu optužnicu Kt.298/06 od 05.05.2007.godine protiv B. P. zbog krivičnog djela davanje mita u pokušaju iz čl.424.st.1. Krivičnog zakonika u vezi sa čl.20.Krivičnog zakonika.

Postupajući po podnijetom optužnom predlogu sud je zakazao i održao glavni pretres dana 23.06.2009.godine u prisustvu okrivljenog i zastupnika optužbe D. Ž., i istog dana je donio odluku u ovoj krivičnopravnoj stvari.

U završnoj riječi zastupnik optužbe je izjavio da ostaje kod podnijete optužnice, smatrajući dokazanim da je okrivljeni učinio krivično djelo stavljeno mu na teret, pa je predložio da ga sud oglasi krivim i kazni po zakonu.

U završnoj riječi okrivljeni je izjavio da ostaje kod navoda svoje odbrane, da nije sporno da je dao novčanicu, ali ne kao davanje mita, jer to se i ne čini javno, dakle ne bi novčanicu stavio na instrumental tablu, niti bi pružio novčanicu od 20 eura, za kaznu koja se plaća 15 eura.

U svojoj odbrani okrivljeni je pred istražnim sudijom izjavio da se kritične prilike dok se kretao vozilom marke „K s“ reg.ozn ... Jadranskim putem kroz B. napravio prekršaj, jer je nepropisno obišao dva vozila sa desne strane preko trotoara, i tada je iza sebe čuo policijsku rotaciju, stao je jer je znao da njega traže. Tada mu je policajac T. rekao da je napravio prekršaj, što on nije ni sporio, već mu je kazao „dobro napravio sam prekršaj, naplatite mi kaznu od 15 eura“ i stavio je novčanicu od 20,00 eura iznad instrumental table policijskog vozila, dok je policajac nešto pisao, čak mu je naglasio da mu naplati petnaest eura a da mu pet eura vrati. Dalje je naveo da nije policajcu davao mito, a da predhodno nije bio obaviješten ni od tog policajca ni od njegovog kolege da se kazna za učinjeni prekršaj ne može platiti na licu mjesta, dakle nije vidio razlog zašto bi on tom policajcu dao kao mito 20,00eura, a kazna za prekršaj je bila 15,00 eura.

U dokaznom postupku koji je proveden radi rasvetljenja činjeničnog stanja i krivice okrivljenog sud je pročitao sledeće pismene dokaze: potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta od 20.6.2006.g. na ime B. P., službena zabilješka od 20.6. 2006.g., izvod iz kaznene evidencije za okrivljenog, izvršen je uvid u novčanicu u apoenu od 20 eura, ser. br. Z41011797834, a pročitane su izjave svjedoka T.M. sa zapisnika od 27. 5. 2009.g. i R.M. od 18.04.2007 godine.

Nije bilo predloga za dopunu dokaznog postupka, niti prigovora na izvedene dokaze.

Iz potvrde o privremenom oduzimanju predmeta od 20.6. 2006.g. na ime B.P.utvrđeno je od istog oduzeta novčanica u apoenu od 20 eura sa serijskim brojem Z41011797834.

Iz službene zabilješke od 20.6. 2006.g. koju je sačinio i potpisao policajac T. M. sud je utvrdio da je toga dana prilikom obavljanja poslova i zadataka saobraćajne patrole na Jadranskom putu kod picerije „N“ zbog preticanja kolone zaustavio PMV „K“ kojim je upravljao B. P., i da je prilikom podnošenja prijave protiv istog, jer se za učinjeni prekršaj nije mogla platiti kazna na licu mjesta, B. iz džepa izvadio novčanicu u apoenu od 20 eura i pokušao da je stavi na instrumental tablu službenog vozila i pored upozorenja da kaznu ne može platiti na licu mjesta.

Iz izvoda iz kaznene evidencije za okrivljenog dostavljenog os strane SUP-a K., utvrđuje se da okrivljeni ranije nije osuđivan.

Uvidom u novčanicu u apoenu od 20 eura, utvrđuje se da je oduzeta novčanica ser. broja ser. br. Z41011797834.

Svjedok T. M. je izjavio da su kritične prilike on i kolega R. M. vršili saobraćajnu kontrolu, da je jedno vozilo napravilo prekršaj tako što je preticalo kolonu vozila koja je bila zaustavljena. Zbog napravljenog prekršaja on je zaustavio vozača B. P., saopštio mu je da je napravio prekršaj i da mu mora napisati prekršajnu prijavu.

Okrivljeni je pitao da li kaznu može da plati na licu mjesta, a on mu je odgovorio da prema Zakonu o bezbjednosti saobraćaja ne može, i već tada mu je davao novčanicu od 20,00 eura, pa mu je rekao da je uzme. Zatim je sjeo u službeno vozilo i počeo da piše prijavu, ali je okrivljeni i pored predhodnog obavještenja da se kazna ne može platiti na licu mjesta, novčanicu od 20,00 eura ostavio na instrumental tablu. Ta novčanica je pala na pod i on je rekao okrivljenom da je uzme, međutim okr. je i pored toga rekao „nema veze neka bude tako, neka ide prijava“ i novčanicu nije htio da uzme. Svjedok je izjavio da je jasno rekao okrivljenom da ne može da plati kaznu na licu mjesta, i da mu nije novac pružio smatrajući da se radi o naplati kazne na licu mjesta, već upravo nakon što mu je on (svjedok) rekao da mora da piše prekršajnu prijavu protiv njega.

Svjedok R. M. izjavio je da je bio sa kolegom T. kada je zaustavljen okrivljeni zbog izvršenog prekršaja jer je preticao kolonu vozila, da je kolega T. pisao prekršajnu prijavu okrivljenom i dok je pisao prijavu okrivljeni je iz novčanika izvadio novčanicu, zatim istu ubacio u vozilo i zbog toga su on i T. priveli okrivljenog u zgradu policije.

Nakon provedenog dokaznog postupka cijeneći sve provedene dokaze pojedinačno i u njihovoj uzajamnoj povezanosti, sud je utvrdio činjenično stanje kao u izreci presude. Naime, okrivljeni je dana 20.06.2006 godine oko 19,00 časova u B., u blizini picerije "N" pokušao da ovlašćenom službenom licu Odjeljenja bezbjednosti B. T. M. učini korist na način što je istom na instrumental tablu službenog vozila stavio novčanicu u apoenu od 20 eura ser. br. Z41011797934 a kako isti u okviru svog ovlašćenja ne bi izvršio službenu radnju-podnošenje prekršajne prijave za prekršaj koji je okrivljeni prethodno učinio, a koju službenu radnju je T. kao službeno lice morao izvršiti.

Ovakvo činjenično stanje sud je utvrdio iz svih provedenih dokaza, a prvenstveno iz iskaza svjedoka T. M. i R. M., kojem je sud poklonio punu vjeru da je okrivljeni B. izvršio krivično djelo davanja mita u pokušaju iz člana 424. stav 1. Krivičnog zakonika u vezi sa čl.20.Krivičnog zakonika. Naime svjedok T. je objasnio da je nakon što je okrivljenog zaustavio zbog učinjenog prekršaja, jasno mu rekao da ne može da plati kaznu na licu mjesta, i da mu okrivljeni novac pružio smatrajući da se radi o naplati kazne na licu mjesta, već upravo nakon što mu je on rekao da mora da mu piše prekršajnu prijavu protiv njega, pa kada je on počeo da piše prijavu okrivljeni mu je ostavio novčanicu od 20,00 eura na instrumental tablu policijskog vozila. Iz iskaza svjedoka R. utvrđeno je isto kao i iz iskaza T., da je novčanica data od strane okrivljenog policajcu, da ne bi pisao prekršajnu prijavu, da je novčanicu ubacio u vozilo, zbog čega su ga njih dvojica i priveli u zgradu policije.

Za sud je bila neprihvatljiva odbrana okrivljenog koji je tvrdio da nije policajcu T. dao mito već da mu je dao dvadeset eura, tako što ih je ostavio na instrumental tablu službenog vozila policije, kako bi platio kaznu za učinjeni prekršaj, a koja je iznosila 15 eura, a da mu 5 eura vrati, te da ga ni T. niti njegov kolega koji je bio sa njim u patroli nije obavijestio da se novčana kazna ne može platiti na licu mjesta, jer je nelogična, sračunata radi izbjegavanja krivične odgovornosti, a i u suprotnosti je sa svim ostalim provedenim dokazima. Naime, nije prihvatljivo da svjedoci kažu okrivljenom da se mora pisati prijava i da se ne može platiti na licu mjesta kazna, a da i pored toga okrivljeni ostavlja novčanicu na instrumental tablu, unutar vozila, pa i kada mu novčanica ispada, a svjedok T. mu kaže da je uzme, okrivljeni odbija uz navođenje da nije važno, da mu pišu prijavu.

U radnjama okrivljenog ostvarila su se sva bitna obilježja bića krivičnog djela davanje mita u pokušaju iz čl.424.st.1 u vezi čl.20.Krivičnog zakonika, jer nije sporno da je pokušao ovlašćenom službenom licu Odjeljenja bezbjednosti B. da učini korist na način što je na instrumental tablu službenog vozila stavio novčanicu, kako ovlašćeni službenik ne bi u okviru svog službenog ovlašćenja izvršio službenu radnju-podnošenje prekršajne prijave za prekršaj koji je okrivljeni prethodno učinio, a koju službenu radnju je tešović kao službeno lice morao izvršiti. Nije sporno da je djelo ostalo u pokušaju, da je zbog navedenog okr.

priveden i od njega je oduzeta novčanica ser. br. i apoena bliže navedenog u izreci presude.

Djelo je izvršeno sa umišljajem jer je okrivljeni bio svjestan da svojom radnjom može učiniti djelo, a to je i htio. Dakle, kod okrivljenog je zastupljen i elemenat svijesti i elemenat volje u odnosu na nastupanje djela, odnosno posljedice.

Prilikom odluke o vrsti i visini krivične sankcije sud je cijenio sve okolnosti u smislu odredbe čl. 42. Krivičnog zakonika, pa je kao olakšavajuće cijenio da okrivljeni nije do sada osuđivan, da u bitnom nije negirao izvršenje djela, samo što je to objašnjavao drugim motivima i razlozima, što se korektno ponašao pred sudom, jer i ako je nastanjen van Crne Gore redovno se odazivao na sve pozive suda, što upućuje na njegovo korektno ponašanje i nakon izvršenja krivičnog djela, dok otežavajućih okolnosti nije bilo, pa mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci koliko je i zaprijećeni zakonski minimum za navedeno krivično djelo, uz istovremeno određenje da se kazna neće izvršiti ukoliko okrivljeni za vrijeme od jedne godine od pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo-uslovna osuda.

Sud smatra da su se stekli uslovi za izricanje uslovne osude i da će se upozorenjem uz prijetnju kaznom dovoljno uticati na okrivljenog da ubuduće ne vrši ovakva i slična krivična djela, te smatra da će se ostvariti ciljevi generalne prevencije, a uzimajući u obzir ličnost okrivljenog i njegov raniji život. Sud smatra da su sve ove okolnosti od uticaja kada se opredijelio za izricanje uslovne osude, da je opravdano njeno izricanje, odnosno da su ispunjeni uslovi iz čl. 54. Krivičnog zakonika.

Sud je na osnovu naprijed navedene krivičnopravne odredbe i čl. 3, 5, 8, 13, 15, 36 42, 52, 53. i 54. KZ i čl. 358. i 364 ZKP, riješio kao u izreci.

Sud je obavezao okrivljenog da na ime sudskog paušala uplati iznos od 50,00 eura u roku od tri mjeseca od dana pravosnažnosti presude na žiro račun Osnovnog suda Kotor broj 832-16-52 i dokaz o uplati dostavi ovom sudu s pozivom na broj K.114/09.

Troškovi krivičnog postupka su odmjereni shodno čl.199. i 202. ZKP.

OSNOVNI SUD U KOTORU

Dana, 23.06.2009.godine

Zapisničar

Slavica Matijević, s. r.

Predsjednik vijeća-sudija

Prof. dr Vesna Vučković, s. r.

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude ima se pravo žalbe u roku od 15 dana od dana prijema iste, Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda.